

skibe søge bort fra Havnen paa Grund af den uheldige Dampfærgenhavn, som man er bleven belempret med. Det siges endvidere, at naar Dampskibe søge ind for Kulforsyning, Proviant eller lignende, bliver der ofte i sidste Øjeblik hejst Stoppesignal paa den søndre Mole. Dampskibene maa da foretage en Manøvre og vente paa, at Signalet bliver taget bort, og Skibskaptajnerne baade tænke og sige, at til Helsingørs Havn ville de ikke komme under de Forhold. Det var nu altsaa Dampskibene, men ser man hen til, hvorledes Færgefarten paa Helsingborg hindrer Sejskibene, er dette næsten værre. Det er nemlig saaledes, at naar et Dampskib kommer til Helsingørs Havn og ser Stoppesignalet paa Havnemolen, kan det, trods de stærke og vanskelige Strømforhold, nogenlunde redde sig ved at sejle omkring paa Reden og kan manøvreres nogenlunde skikkelig, indtil det kan komme ind i Havnen, men langt værre stiller det sig for Sejskibene. Naar de pludselig se Stoppesignalet og altsaa ikke maa gaa ind i Havnen, skulle de nødvendigvis blive liggende og farte om paa Reden, og det kan tit have højest ubehagelige Følger. Det er saaledes ikke mere end en Maanedstid siden, at en Lods kom med en tremastet Skonnert Nord fra, og da han kom til Helsingør, var der hejst Stoppesignal for Dampfærgen. Han havde Medvind derned, og kunde, hvis Havnen havde været aaben, uden større Vanskelighed have løbet ind, men nu maatte han staa op under Hveen, en Tur paa en Mils Vej, for saa at vende og krydse tilbage og under stærkt Pres af Sejl søge ind i Havnen. Dette, at han skulde føre stærkt Pres af Sejl for at komme tilbage igen, havde til Følge, at han for tværs igennem Havnen og stødte paa Bolværket paa den modsatte Side, saa baade Skib og Bolværk tog nogen Skade, om denne end ikke blev saa slem, som den kunde være bleven. Dette er højest uheldigt, og det bevirker, at Sejskibe slet ikke ere glade ved at skulle søge Helsingør. Et andet Tilfælde skal jeg nævne, hvor der nær kunde have gaaet Menneskeliv tabt. En Aften for kort Tid siden, under Storm, kom en svensk Jagt sejlende mod Helsingør. Det var sent paa Aftenen og paa Havnehovedet havde han ikke set Signalet, saa inden han ved af det, ligger han for Boven paa Dampfærgen og har kun Valget imellem at lade Skibet knuses af Dampfærgen eller at sætte det paa Grund paa den nordre Havnemole, hvor der i Øjeblikket var ophobet en Masse Sten fra

den søndre Mole, som var under Reparation, og hvorfra Sten foreløbig vare lagte over paa den nordre Mole. Han satte Skibet derover og fik slaaet Bunden i Stykker og maatte have Hjælp for at faa den af Grunden og op til Ophalingsbeddingen. Det er sikkert ogsaa et uheldigt Forhold, der maa siges at være fremkommet ved den Maade, hvorpaa Trafikken med Dampfærgen mellem Helsingør og Helsingborg drives. Men der er en anden Omstændighed, som gør, at Forholdene blive uheldige paa Grund af Dampfærgetrafikken, og det er den, at Sejskibe, der søge Helsingør som Vinterhavn, dem viser man bort; Færgen tager en saa stor Del af Pladsen i Havnen, at der ikke er ret megen tilbage, naar samtidig Helsingørs Jærnskibsbyggeri skal have nogen Plads, og Følgen er bleven den, at medens der tidligere var ikke saa faa Skibe, der havde Vinterleje i Helsingørs Havn og der ved tilførte Byen undertiden en meget betydelig Omsætning, er Forholdet nu dette, at man ganske rolig viser saadanne Skibe bort derfra og beder dem saa bønlig om hellere at gaa over til Helsingborg for at lægge sig i Vinterleje der. Det er selvfølgelig meget uheldigt og til stor Skade for de handlende blandt Helsingørs Befolkning. Man har jo endogsaa set, at det er gaaet saa vidt, at medens det tidligere har været fastslaaet i Havnereglementet, at Skibe, der laa i Vinterleje der i Havnen, laa der for endda under halv Pris, altsaa for en meget ringe Havneafgift, er man i det seneste Havnereglement, som er affattet i 1895, gaaet til at ophæve denne Begunstigelse for derigennem at søge at faa Skibene til at lade være med at komme ind i Helsingørs Havn, en efter min Mening ganske mærkelig Fremgangsmaade. Endvidere klages der over, at Reservefærgen og Isbryderen, som nødvendigvis maa være i Helsingør, fylde ikke saa lidt op i Havnen og gøre Forholdene yderlig vanskeligere; navnlig den første, Dampfærgen, ligger paa et Sted i Nærheden af Lejet for mindre Baade i Havnen og gør det vanskeligt for disse Baade at krydse under Modvind eller andre vanskelige Forhold. Man vil altsaa se, at Færgefarten, som den i Øjeblikket er ordnet ved Helsingør, ikke er saa god, som den kunde eller burde være. Man maa langt snarere sige, at den er nær ved at gøre Forholdene aldeles fortvivlede i Helsingør i forskellige Retninger. Naar vi derfor skulle tale om, at Staten skal overtage Sundfarten fuldt ud og altsaa dirigere